

Spækket vore Afgørelser i foregaaende Finansaar, vilde vi have kunnet det, men i Stedet for har man brugt Pengene til andre Djemed og er derved naaet til et Resultat, som vil vise sig om 14 Dage, og som er lige saa sørgeligt som alle de andre finansielle Resultater i de foregaaende Aar. Jeg kan kun slutte denne Forhandling med Ønsket om, at dette maa faa en Ende, thi det er ødelæggende for vort Land.

Korsgaard: Jeg ønsker, inden vi gaa til Afstemning, at sige et Par Ord om min Stilling til det foreliggende Finanslovsforslag. Jeg beder Tinget undskyldte, at jeg et Øjeblik lægger Beslag paa dets Tid, men min Stilling er en saadan, at jeg tror at have lidt Krav paa den Overbærenhed, som ethvert Mindretal har, og som jeg tænker, at det mindste Mindretal vel ogsaa maa have. Sagen er jo den, at jeg ved Forholdenes Udvikling, eller hvilke Grunde man nu vil sige der har været, staar over for dette Finanslovsforslag ganske alene. Jeg blev valgt ind i Finansudvalget som Repræsentant for et af Tingenes Mindretal. Dette Mindretal har senere ikke ønsket at betragte mig som sin Repræsentant i Finansudvalget, og det samme Mindretals ni Ordførere har benyttet Lejligheden til offentlig her i Tinget at gøre opmærksom paa, at jeg ikke længer repræsenterer det Parti i Finansudvalget, som i sin Tid valgte mig derind. Det er denne enlige Stilling, som gør, at jeg beder om Lov til med et Par Ord at begrunde min Afstemning over det foreliggende Finanslovsforslag. Hvis jeg havde staaet nu som ved Samlingens Begyndelse eller, hvis det Parti, som den Gang valgte mig ind i Udvalget, den Gang havde staaet i samme Forhold til mig, som det nu gør, saa havde det været nemt; thi der er for dette Parti en Tradition med Hensyn til Behandlingen af Finansloven; men nu kan jeg ikke vide, efter de senere indtraadte Forhold, om den anbefaling, jeg giver til at stemme for eller mod Lovforslaget, er en anbefaling, der passer for de Herrer. Derfor beder jeg om Lov til for mit eget Vedkommende at give en ganske kort Motivering. Jeg behøver ikke at gentage, hvorledes jeg har ment at burde stille mig over for Detailbehandlingen af Budgettet. Vrede Medlemmer vide fra anden Behandling, at jeg ved Slutningen af Betænkningen havde gjort Rede for, af hvilke Grunde jeg havde deltaget i Behandlingen af Finanslovsforslaget paa samme Maade som andre ærede Medlemmer. Jeg gjorde der opmærksom paa, at jeg gik til Behandlingen med et dobbelt Djemed, dels

det at give Finansloven en saadan Skikkelse, at den hurtigst muligt kunde blive brugbar for en konstitutionel Regering og dels saaledes, at Finansloven var ubrugelig for det nuværende Ministerium. Dette er for mig Hovedsynspunktet. Jeg kan ikke se, at dette Ting under nogen Omstændighed kan give dette Ministerium en Finanslov, uden at det derved underkaster sig dette Ministeriums politiske Synspunkt. Jeg tror, at i samme Øjeblik den ærede Regering staar med en Finanslov, bevilget af dette Ting, i sin Haand, vil det med Høje kunne siges, at nu har den sejret. Derfor tror jeg ikke, at de, som for Alvor ville Modstand mod det nuværende Regimente, kunne være med til at give det nuværende Ministerium en Finanslov. Dermed er imidlertid ikke det Spørgsmaal afgjort, hvorvidt vi kunne lade dette Forslag gaa til Landstinget. Jeg erkender, at det ikke er noget Principspørgsmaal, paa hvilket Stadium man mener at burde stanse Finansloven over for det nuværende Ministerium. Jeg ved, at der kan foreligge Omstændigheder, hvor det kan være klogt at sige nej allerede her i Folketinget, men ogsaa, at der kan foreligge en Situation, hvor det er politisk rigtigt, at vi lod Forslaget gaa til det andet Ting. Naar jeg nu agter at følge Traditionen for den Side, hvor jeg staar, har jeg dertil baade personlige og politiske Motiver. De personlige Motiver til at stemme over Finansloven paa samme Maade som hidtil de foregaaende Aar, bunde for en væsentlig Del i Pietet mod den Mand, som førte an paa det Standpunkt, hvor jeg staar. Jeg skal gøre opmærksom paa, at ærede Medlemmer ganske vist ved Afstemning kunne bestemme, hvorvidt et Medlem maa være af det ene eller andet Parti; men ingen Afstemning kan bestemme, om en Mand maa staa paa det ene eller det andet Standpunkt. Pieteten over for den betydelige Fører, vi have mistet her, er for mig en stærk personlig Grund til i hvert Fald ikke i denne Valgperiode at forandre denne taktiske Holdning over for Finansloven. Men jeg har ogsaa en politisk Grund til ikke at gøre det. Jeg tror, at her, hvor vi staa over for Udløbet af en Valgperiode — og jeg synes, at alle ere enige om, at vi staa lige ved Dørtærskelen og kunne vente Valg hurtig efter, at vi stilles fra hinanden den 1ste April — vil det ikke være klogt eller politisk rigtigt, at et Parti, som hele Perioden igennem har indtaget en bestemt taktisk Holdning over for Spørgsmaalene, i det sidste Øjeblik forandrer denne Taktik. Jeg tror, at det vil være rigtigt for de Herrer, som hidtil have stemt mod Finansloven ved dens tredje Be-